

lekkiej broni, wysoko, główną broń stanowi artyleria p. lotn. ciężka i wielkalibrowa. Jestem pewny, że w wypadku odwrótu przez Messynę lekka artyleria p. lotn. była tą bronią, która przeszkodziła nam w udarowaniu odwrótu. Nie znajdujemy się wprawdzie w tej fazie, w której mielibyśmy potrzebę studiowania metod odwrótu. Możemy jednak z doświadczeń wojennych wyciągnąć wniosek odwrótaj. Można stwierdzić, że nawet w działaniach zaczepnych skuteczne wykorzystanie lekkiej artylerii p. lotn. może ułatwić siłę atakującej posuwania się naprzód nawet, jeśli na danym odcinku nieposiada przewagi powietrz., lecz chociażby w przybliżeniu siły powietrz. są równe. — W związku z zastosowaniem lekkiej artylerii p. lotn. należy zatem podkreślić trzy punkty: 1/ nadaje się ona lepiej do spełnienia bezpośredniej obrony, niż artyleria ciężka, która jest mniej ruchliwa, zwłaszcza na złych drogach, jakimi oznaczają się Europa połud. 2/ Lecisk dziaka lekkiego musi posiadać jednak wysoką siłę penetracji ze względu na opancerzenie, z którego ostatnio korzystają typy niske latających bombowców i myśliwców. 3/ Lekkie działo p. lotn. stanowi broń, nadającą się wybitnie do indywidualnego użytku i indywidualnego manewrowania. Wszystko to wyraża się w sprzeczności z dawniejszymi doświadczeniami. Przypomnijmy sobie jednak, ile już razy w toku obecnej wojny ulegały zmianom taktyka i doktryna użycia broni pancerniej? Zmiany te są następstwem szybkiego postępu technicznego w dziedzinie broni i wyposażenia i nigdy jeszcze nie było wojny, w którejby zmiany w metodach walki nastąpiły tak szybko i były tak zaskakujące. — Przypuśćmy teraz, że posiadamy w starczącej ilości lekkiej artylerii p. lotn. i przewagę powietrz. Kwestja prosta, że wtedy będącymi się starali te przewagi jaknajwięcej wykorzystać. Nawet wtedy jednak wątpliwe, czy którykolwiek z walczących uczyni pełny użytek z lotnictwa wywiadowczego.